

læget af Ringe—Faaborg Banen og til Banens væsentlige Betydning som Lokalbane, ingen Anledning.

Et Mindretal (S. Pedersen) kan ikke slutte sig til det af Flertallet stillede Endringsforslag i uforandret Skikkelse. Efter de foreliggende Oplysninger og forudgaaende Forhandlinger maa det nemlig anses for givet, at Vedtagelse af dette vilde være ensbetydende med Sagens Standsning. Sydhjnske Jærnbanelstabs gaar ikke ind paa at overtage Driften af den ny Bane mod at hve samme Forpagtningsafgift, som det nu svarer af Ringe—Faaborg Banen, og som aarlig bringer Selskabet et regnskabsmæssigt Tab af gennemsnitlig 23,852 Kr. Da der i forrige Samling blev foreslaaet en saadan Ordning, protesterede Selskabet derimod, hvorefter der ved Forhandling mellem det og Ministeriet opnaaedes Overenskomst om eventuel Overtagelse af Driften paa de i Forslaget i denne Samling optagne Betingelser, idet man fra Selskabets Side gik ud fra, at Tabet derved ikke vilde blive større end det, der nu habes ved Driften af Faaborgbanen. Naar man nu forlanger, at Selskabet skal hve ca. 28,000 Kr. aarlig mere, end der i denne Overenskomst er sat som Minimumsafgift, kan man sikkert gaa ud fra, at Selskabet trækker sig tilbage.

Efter min Opfattelse er der heller ikke tilstrækkelig Grund til fra Statens Side at stille et saadant Forlangende. Statskassen er jo paa flere Maader interesseret i, at Sydhjnske Jærnbane giver et godt økonomisk Resultat, idet den ikke blot ejer et ret betydeligt Beløb i Aktier i Banen, men tillige har indestaaende i denne noget over 500,000 Kr., af hvilke der kun i gunstigste Tilfælde kan paaregnes noget Udbytte. Vil man imøbetkomme de Forventninger, som den paagældende Egnis Beboere i Henhold til Forudsætningen i Lov af 16de Juni 1879 naturlig har maattet nære, ved at anlægge en Statsbane paa denne Strækning og forpagte den ud til det sydhjnske Selskab, bør

man ikke forlange en større Forpagtningsafgift, end der virkelig kan udredes af Overstuddet. Regeringens Forslag synes i den Henseende at være tilfredsstillende, idet det sikrer Statskassen en Rente af 2 pCt. og 2 Tredjedele af, hvad Overstuddet maatte overstige et saadant Udbytte. For om mulig at naa til en Overenskomst paa dette Punkt vil jeg imidlertid foreslaa, at man gaar endnu et Skridt videre i Statskassens Fævor ved at bestemme, at Staten, foruden at tilsikres en Rente af 2 pCt. af Anlægssummen, faar hele det der ud over fremkomne Overstud indtil 3 pCt., saa Sydhjnske Jærnbane vil være affaaet fra at tjene noget ved denne Forpagtning, før den — ganske sikkert fjerne — Mulighed maatte indtræde, at Overstuddet af Banestrækningen Faaborg—Nyborg overstiger 3 pCt. af Anlægskapitalen. — I Henhold hertil stiller jeg et Underændringsforslag til Flertallets Endringsforslag.

Da Lovforslagets § 7 lige som Flertallets Endringsforslag maa antages at frembyde en uoverstigelig Hindring for Banens Tilblivelse, og da jeg ikke kan erkende, at finansielle Hensyn nødvendiggøre en saadan Bestemmelse, medens politiske Hensyn bestemt maa fraraade den, stiller jeg derhos — sammen med Madsen-Nygdal — Forslag om at udstemme denne Paragraf.

Hvad Banens Retningslinie angaar, da maa jeg erkende, at hvor ønskeligt det end kunde være, at Banen ved at højes mod Syd i Retning af Gislev kunde komme et større Opland til Gode, vil det efter de fremkomne Oplysninger om de Terrainvanstelheder, der frembyde sig, og de finansielle Ofre, en saadan Forlægning maatte medføre, næppe kunne ventes, at den paagældende Forandring af Retningslinien lader sig gennemføre. Derimod maa jeg lægge særdeles Vægt paa, at der ved Anlægget af Ryslinge Station tages Hensyn til det fra Sognets Beboere fremkomne, i høj Grad berettigede Ønske, at Stationen maa faa Plads ved Vejen mellem Ryslinge og Lørup.